

Grund kunde beklage sig. Det ærede Medlem var særlig indigneret over en Udtalelse, som jeg havde fremsat, hvor jeg havde paa en Maade forherliget mig selv, idet jeg sagde, at man beholdt en fornuftig Forsvarsminister, for saa vidt jeg fortsatte. Nu ved jeg, at det ærede Medlem ikke forstaar Spøg, men jeg vilde ønske, han gjorde det. Jeg synes nemlig, at naar vi staa her og diskuterer den ene Dag efter den anden, behøver vi ikke altid at lægge Ansigtet i højtidelige Folder. Men naar det nu viser sig, at det ærede Medlem ikke forstod min Bemærkning, vil jeg sige, at den var naturligvis spøgefuldt ment; og jeg tror da ogsaa, de fleste opfattede den paa denne Maade.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udtalelse om Lejrene vil jeg sige, at jeg mener ikke, disse Lejre kan undværes. Jeg har gjort gældende, at man maa bestemt fastholde, at naar vi vedtager en Hærorfning, gælder det om at skabe saa gode Kaar for de unge værnepligtige Mænd, som er vor egne, som det overhovedet er muligt. Og naar disse Lejre nu bliver anerkendt som noget godt — udenlandske Autoriteter er begejstrede for disse Lejre —, manglede det blot, at de skulde rives ned; thi vi kan i Virkeligheden ikke faa videre mange Penge for dem.

Med Hensyn til det specielle Spørgsmaal om Gardens Forbliven paa Jægersborg har jeg udtalt, at det er under Overvejelse, hvorvidt Garden fremtidig skal blive der. Der er Mulighed for, at den bliver der, og at man saa lader en Infanteribatalion faa Uddannelse i hver af de to Lejre, Høveltelejren og Sandholmlejren. Men Spørgsmaalet er ikke afgjort; der har kun været Tanker og Overvejelser i Ministeriet derom.

Hvad angaar de 10 Millioner, vil jeg sige, at vi mener, der vil komme betydelige Midler ind ved det, der skal afhændes. Men jeg skal endvidere bestræbe mig for, for saa vidt jeg faar dermed at gøre, at de nødvendige Anlæg kan opføres billigere end for 10 Millioner; jeg er tilbøjelig til at tro, at det lader sig gøre, og som Forsvarsminister vil jeg sætte en Ære i at gøre det saa økonomisk og samtidig saa forsvarligt som overhovedet muligt.

Overfor det ærede Medlem Hr. P. Munchs direkte Spørgsmaal til mig, om jeg vilde lade det komme an paa en Afstemning ude i Befolkningen, hvorvidt Ordningen skulde gennemføres eller ej, vil jeg sige, at Vælgerbefolkningen har truffet sin

Afgørelse ved det Valg af en Rigsdag, den gjorde i 1920, da Spørgsmaalet jo var meget stærkt fremme, vist hele Landet over, paa de politiske Møder. Vi mener, at vi er fuldt kompetente til at afgøre denne Sag nu, og det er altsaa det, vi nu inden ret længe vil gøre. Det ærede Medlem udtalte ogsaa i denne Forbindelse, at 73 Stemmer mod 70 var ikke noget stort Overtal, men jeg vil sige dertil, at naar det ærede Medlem regner med 70, saa bliver det en i politisk Henseende meget broget Skare. Det ærede Medlem har ogsaa det ærede Medlem Hr. Holstein med; vi kender jo *hans* Standpunkt, vi ved, at det ligger meget langt fra det ærede Medlems, og at han ønsker langt højere Militærudgifter, end dem, der følger af, hvad vi har vedtaget.

Endelig med Hensyn til Beregningsmaaden vil jeg sige, at man kan jo blive ved at manøvrere med Tallene frem og tilbage i det uendelige, og jeg tror ikke, det faar større Betydning, om vi fortsætter endnu et Stykke Tid. Jeg fastholder, at naar Statsregnskabet for 1922—23 bliver aflagt, vil det vise sig, at Beløbet vil ligge mellem 56 og 57 Millioner. Derom er der neppe Tvivl efter de Oplysninger, jeg i den seneste Tid har faaet i Ministeriet. Der vil i den nærmeste Tid som Følge af Til lægsbevillingslovforslaget fremkomme Ændringer, men saa vidt jeg kan skønne, vil Tallet for indeværende Aar komme til at ligge mellem 56 og 57 Millioner. Men da vi ikke kan blive enige om disse Tal, er der kun tre Ting, jeg til Slut vil gøre opmærksom paa. Det afgørende ved en Sammenligning mellem Ordningen af 1909 og Ordningen af 1922 er, at efter den sidste bliver der 900 Befalingsmænd færre, der uddannes 7 700 Mand plus 1 500 Mand Landstorm mod 11 500 efter Ordningen af 1909, og det samlede Antal Manddage efter Ordningen af 1922 bliver ca. 2 Millioner mod 3 Millioner efter Ordningen af 1909. Jeg tror, at de tre Ting kommer man til at lade staa; og saa tror jeg, at Vælgerne nok selv skal kunne regne ud, hvad der sker i Retning af Besparelser ved Ordningen af 1922 sammenlignet med Ordningen af 1909.

L. Rasmussen: Jeg er ganske enig med Venstres Ordfører (I. A. Hansen) i, at vi ikke skal anvende andre forfatningsmæssige Regler, naar vi behandler militære Spørgsmaal, end naar vi behandler andre Spørgsmaal. Jeg vil dog gerne rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han kunde